

գորակը» կը բաժնովի ճառէն նոյն իսկ նիւթական նշանով մը, ինչպէս որ է մեր առջև եղած կոստանդնուպոլսոյ տպագրութեան մէջ՝ ՅՈՒՐՈՐՈԴ ճառին «ՅՈՐՈՐՈՐԱԿԸ», յոյն բնագրին 2 թիւն ի միասին առնավ, բաժնուած է նախընթացէն մեծ խաչով մը Փ, և երկու տողերով՝ որոց մէջ դրուած է «ՅՈՐՈՐՈՐԱԿ» բառը։

Արդ՝ կանոնաւորապէս ըններով հայ, ինչպէս նաեւ հին քրիստոնեայ գրականութիւնը, ապահովապէս զետ ուրիշ շատ վկայութիւններ պիտի գտնուին՝ ի նպաստ գոյսութեան թովհաննու և զիմոյն 3—4 տասներուն։ սակայն մինչեւ ցարդ բերածին շատ իսկ են ապացուցանելու՝ թէ նոյն անցըը բնդէանը բառէս քրիստոնեայ հասարակութենէ ընդունուած էր։ Յաջպրդ յօդուածն զետ աւելի պիտի պարզէ ինպիրը։

Ա. Գ.

Շարայարելի

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ

ԳՐԻԳՈՐ ԱՂԱԹՈՆ

ԽԱԳՈՒՄՆ ԵՒ ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

(Ճար. տես յէջ 365)

ԱՅ 8 ՄԱՍԱՅԻ երկրագործական վարժարանն՝ աեղույն հակառողապահէիկ ըլլալուն՝ նախ Այ Ստեֆանո և ապա Խասզիզ փոխազրուելէ վերջ 1862ին ատեններն փակուած էր։ Այս ատեններն կը խորհուէր խատրգիւցի մաս Գուրպաղըլլը-Ծիրէ անուանեալ կայսերական ագրարէին մէջ բանավ մի երկրագործական վարժարան։ Աղաթոն էֆ. ի յանձնուեցաւ այդ խնդրոյ սաւումասիրութիւնն և վարժարանի կանոնագրի ու ծրագրի պատրաստութիւնն Աղաթոն էֆ. կատարեց կառավարութեան յանձնարարութիւնը յանձնարարութիւն յանձնարարու-

թիւնն, սակայն ապա ինչ ինչ պարագայից բերմամբ այդ մատղրեալ վարժարանի բացումն տեղի չունեցաւ։ Այս աշխատութեան ֆրանսերէն օրինակն կը տեսնամբ իւր թուղթերուն մէջ, որոց խորագիրն է։

Projet de loi tendant à établir une école d'agriculture dans la ferme de Sa Majesté Impériale située à Kourbaghly Dérée, près Kadi-keuy.

Աղաթոն էֆ. 1863ի կ. Պոլոյց ցուցահանդիսն մէջ մեծ գեր ունեցած է իրը անդամ և բարատղար ցուցահանդիսին կարդացիր յանձնախամբին, որոյ այլ անդամը էին, Մասմաթափա փաշա՝ հասարակաց կրօնութեան նախարար, Քիամիլ պէյ, Սերվիեր էֆ. Նիշաղիմ պէյ, Ազմիլ պէյ։ Աղաթոն էֆ. պատրաստած է ցուցահանդիսի ծրագիրն և այլ աշխատութիւններն ։

Գրիգոր Աղաթոն 1864ին օսմ. հեռագործեան ընդհանուր անօրէն կը կոչուի, և յաջորդ տարին Փարիզ կը զրկուի իրը օսմ. պատուիրակ Փարիզու Հեռագրական համաժողովին (congrès)։ Այս անդամ Փարիզ գտնուերուն կ'անդամակցի և ժողովրդական տնտեսագիտութեան գործնական սառումասիրութեանց միջազգային ընկերութեան», յորում իսիստ պատկանելի դիրք մը կ'ունենայ։ Աղաթոն էֆ. Փարիզէ վիրազարձին կը հաստատէ ի կ. Պոլոյց տեղական թղթատարութիւնն ։ Սոյն ատեններն իրեն կը յանձնուի նաեւ եսամբ ուժումիշէի պարուց քօնօտիտներու վիրածման տնօրէնսութիւնն, զոր քանի մը ամեններ միայն վարեց։ Այս ապթի ստացաւ ուղարի էվիշէլի ասսիճանն ։

1866ին օսմ. թղթատարութեան ընդհանուր անօր Էնուութիւնն ալ իրեն կը յանձնուի. նոյն տարին Հեռագրական միջազգային համաժողովին՝ օսմ. կառավարութեան կողմանէ պատուիրակ կը կարգուի։ Այս ժողովոյ վիճակու գրաղութեան սակագնոց իւրն դիրն Աղաթոն էֆ. մեծ համակրութիւն կը վաստի այլ պատուիրակաց մօտ, համաժողովիյն մասնակցող կառավարութիւնը իրենց շքանշաններով կը պատուի զայն, որպէս Ռուսիա՝ սուրբ Աթանալիակ կարգին թ., ասսիճանի շքաղրամի յղեց (1866 ի հոկտ.

ժեն). Աւստրիա՝ երկաթէ թազի երկրորդ աստիճանն (1866 յունիս 28). Սարտե՛նիս Մօսիփոյի և Լզառանի կարգին հրամանատարի աստիճան (1866 նոյեմբ. 28), այս կարգի ասպետով թեան տատիճանն արդէն ընդունած էր Թիգրէնի ցուցահանդէսի առթիւ, որպէս յիշատակեցինք:

Աղաթօն էֆ. 1867 օգոստոս 11ին կրկին Փարիզ կը զրկուի, թղթատարական միջազգային համաժողովյան իր թուրքիական պատուիրակի Համաժողովն լրանալու մօտ էր՝ երբ հրաման ընդունեց կայսերական հրապարութիւննեն աշխատի՛նաւեց Տաճկաստանի օտար թղթատարական տուներու թարձման խնդրոյն, Աղաթօն էֆ. մեծ դժուարութիւնամբ յաջողեցան վերջապէս այր մեծ ինդրոյ լուծման: Առվթան Ազիզ իմանալով զայս, հրաման կ'ընէ 5000 ոսկույ չնորհ մ'ընել և Փալայի առարձանն տալ. կամի եւս որ անմիջապէս Պոլիս գալով իրեն ներկայանայ: Աղաթօն էֆ. չէր կրնար վերագտանալ, զի՞ այդ կարեւոր ինդրոյն սկզբամբ լուծուած էր, սակայն գետ գործականի վերածելու գժուարութիւններ կային, զորս հարթելու համար կարեւոր էր իր ժամանակ մը Փարիզ մնալն: Աղաթօն էֆ. այս ինդրոյ փակման կ'աշխատէր երբ հիւանդացաւ:

Մինչզեռ հիւանդ էր, Առվթան Ազիզ զայն Հասարակաց շինութիւնանց նախարար կ'անուանէ, ու հրամանափիրն Փարիզ կը զրկուի:

Մի և նոյն ատեն (1868 ապրիլ 8) Նարուլուն՝ Փրանսական լէժինն տ'օնքուի կարգին հրամանատարութեան աստիճանի խաչն զրբկած է իրեն, իր վարձք իւր մատուցած հեռազրական և թղթատարական ժառայութեանց, և ի չնորհաւորութիւն իւր նախարար անուանուելուն:

Աղաթօն Թուրքիիոյ առաջին քրիստոնեայ նախարարն եղած է, և առ այս տեղական և երուական թերթերն՝ մեծածակ կը ջատագովն Աղաթօն էֆ. հիւատի հազուազիւտ յատկութիւններն այսպիսի մի կարեւոր պաշտօնի համար:

Աղաթօն էֆ. հիւանդութիւնն յառաջ Կերթայ, իւր Կողակիցն Փարիզ կը հասնի. այլ և զար, հակառակ բժշկական ջանից և իւր

անդիւ բարեկամաց խնամոց՝ կը վախճանի 27/4 մայիսին: Մեռնելէն ժամ ու կէս առաջ ըստ է. « խելքը վրաս է, ամէն բան կարգին է, խճմանը վրայ ծանրութիւն մը շունիմ, պարտըս կատարած եմ, ձեզէս եւ կածը ըրած եմ»: — Երուպական թղթատարութեանց Տաճկաստանի ճիւերն չնցիրու համար ստորագրող կառավարութիւններն՝ Աղաթօնի մահուան վրայ՝ յետս առն իրենց սրչումն ըսելով թէ՝ « Մենք յանձնին Աղաթօն էֆ. ի մեր ունեցած գտահութեան աղաւան ընդունած կինց զայն, զի համոզուած կինց նորա կարողութեանց վրայ, սակայն քանի որ նա չէ այլ եւս, հարի է որ մեր թղթատարական տուններն մնան ի թուրքիա»: և այսպէս ինդիրը շլուծուեցաւ:

* *

Փարիզի անտեսազիտաց ընկերութիւնան մայիս 5ի ժողովին (մահուան յաջորդ օրն)՝ Պ. Վիլօմիէ Աղաթօն էֆ. ի մահուան մասին խօսելով՝ հետեւեալ խօսքերն ըստ է:

« Պարոննայց, ցաւով սրտի կ'իմացնեմ ձեզ թէ Օսմ. ալբութեան հասարակաց շինութեանց նախարարն Աղաթօն էֆ. երկ առաւու ժամ 7ին մեռաւ և ատարեկան հասակին մէջ. . . : Այս մահն զգալի կորուստ մ'է տնտեսական գիտութիւնն, անմոռանալի իւր բարեկամաց, ու անողոք բոլոր մարդկութեանն համար». և հանգուցելոյն կենսագրութիւնն ընկել վերջ կը յաւելու. « Ելեւմոից վրայ դիրք մը պատրաստած էր, որ Փրանսերէն և տաճկերէն լեզուաւ պիտի հրատարակուէր, և որով Աղաթօն էֆ. զարու ամենէն հուակատուր անտեսազիտաց կարգը պիտի անցնէր. . . : Զէց կենար հաւատալ, բարեկամ, կ'ըսէր ինձ, թէ աշխարհային արկածից մէջ մարդ որչափ ինցիդն երջանիկ կը զգայ՝ երրոր խնդմանը հանդարա է, և մարզկութեան ալ ժառայութիւններ ըրած է, և որով հետեւ իւր կեանըը քաղաքացիի, պաշտօնատարի և զիմսնոյ կատարեալ տիպար մ'կած է՝ 30 միլիոն ժողովարդ իւր մահը պիտի ողբան: Մինիթարուէնց պարուներ, որ այս-

պիսի մարդ մը մեզ թղթակից անեցանք, որ ամէն անգամ պաշտօնով փարիզ եկած ժամանակ՝ մեր նիստերուն ներկայ դտնուելէ չեր պակասել երբէք» :

Յուղարկաւորութեան հանդէսն իիսու շընել եղաւ ի Փարիզ, կատարուեցաւ նման մի Փրանսական նախարարի յուղարկաւորութեան :

«Բառաձի կառքի մը աղջեւէն, որուն մէջ դապան դրուած էր, զինուրաց գունդ մը կը քաղէր, ետեւէն ՅՈ ի շափ սեւաթոյր երկէ կառքեր՝ հրացաններն զէկ ի զետինն ինուարհած զինուորներէ պատեալ. կառքերու մէջ իր բազմաթիւ և բարձրաստիճան բարեկամները յուղարկաւոր զացին մինչեւ Մօնմարթրի փերեցմաննոցը, ուր առանձնակեայ կերպով աւանդատուն մը զրուեցաւ, և ուսից պարի ՀՅԻ շողեկառ զրուեցաւ. Աւանդատունն դրուելու ժամանակ՝ ըստ հայաստանեայց արարողութեան աղթիցներ կատարուելին ետքը, պարոն Նօկէս գամբանական ճառ մը կարդաց, անկից վերջն ալ՝ վսեմաշուոց զեսպան ձէման փաշան» :

Պ. Նօկէս ճամփի օրինակն ձնեց չիրցանք անցունել: Ճէմիլ փաշայի զամբանականէն՝ յետազայ հատուածն արժան կը համարիմ յիշատակել ասաւ.

«Մահէն Թուրքիայէն մեծ քաղաքացի մը, Սովորանին՝ անձնուէր ծառայ մը, և մեզմէ ամենասիրելի բարեկամ մը յափշտակեց ճշշ այն միջոցին՝ երբ իւր երկրին խիստ կարեւոր պաշտօններէն մէկնան կոչուելով՝ իւր ընդարձակ հմտութեանց, և բարձր զաղափարացը առաւելութեաններն առատութեամբ պիտի բաժնէր իւր համաշխարհակիցներուն, և Ալզարն էֆ. ի կենաքը բարոյն զոհուած էր»: — Մարմոնյն հետ Պոլիս եկաւ Փարիզու Հայ հովին, Հայր Յովհաննէն Հիններարպէկէնտ էնտի, մարմինն է. Պոլիս կը հասնի Մարսիլիայէն. փոքր շողենաւ մը կը փոխազրէ զայն ի խասպիւզ, ուր փիղին Ս. Ստեփանոս եկեղեցին տարուեցաւ:

* *

Աղաթոն էֆ. ի յուղարկաւորութեան հան-

դիսին, ըստ ժամանակին լրագրաց, աւելի քան ՅՈ հազար յուղարկաւորներ կային: Օտարապղեաց մէջ էին նաեւ ֆրանսայի զեսպանն, Սովանիոյ զեսպանատան գործակատարը, միւս զեսպանաց՝ առաջին ցարտուղարներն ու թարգմաններն: Բ. Քրան կողմանէ արարողակեա Ալի պէյը և այլը: Ներկայ էին նաեւ Թօուն փաշ, Տամբր փաշ, սստիկանութեան, նախարարութեան՝ խորհրդական Միւսինիք էֆ. Ֆրանցո էֆ., պետական խորհրդոյ անգամներէ ոմանց, հասարակաց շինութեանց, հեռազրաց և թղթասարութեանց բարոր պաշտօնատարք, Յունաց ազգէն Բ. Միւսիւրիս պէյ, մօթիւալիս պէյ, Սթաւրաց պէյ. Հրէկից խախամազլուիլը՝ ՀՀ բարիններով, Տամիլզոն էֆ. և այլ երեսները: Բ. Քրան կողմանէ խումբ մը գօրը և զաւագներ, ոստիկանութեան գոնէն հարբւրու ոստիկաններ:

Եկեղեցւոյ մէջ Պօլոս պատրիարքն կը նախազահէր, շղապատեալ երեց եկեղեցւուններէ, Հինգ վարդապետներէ, և ՀԿ քահանաններէ: Ներսէս եպիսկոպոսն՝ սրաատու զամբանական մը խօսեցաւ: Դագաղը քառաձի կառցով գերեցմանատուն գնաց, զակաղի ծուպերն բանած էին Ալի պէյ, Օտեան էֆ. Զամիչ Յովհաննէս էֆ. Համամհանան Սարգիս, Սերվիլէն էֆ. Ֆրանցո էֆ:

Առաջքէն կ'երթային 100 ի շափ զօրաց խումբ մը՝ հրացանին զէկ ի շափ բռնած ի նշան սպոյ, ետեւէն երգեցիկ մանկունք, անցնցէն ետեւ եկեղեցական զասը, յետոյ զաղաղակիր կազբը, և ապա յուղարկաւորաց անթիւ բազմութիւն:

Շահնազար Նսւպարեան վարժարանի առջեւ՝ օսանոնդ մը՝ Յարութիւն Գալուստեան, Գրանսերէն մի զամբանական խօսեցաւ և նոնիի սստ մը նուրբեց հանգուցելոյն զագլին:

Բողոքականաց եկեղեցւոյ առջեւ զանգակներ կը հնչեցնեն: Հրեաններն երգելով ընդ առաջ կ'ենին: Գերեցմանատան մէջ զամբանականներ կը խօսին Սաբդեան Յովհաննէս՝ տաճկերէն, Սերվիլէն էֆ. Քրանսերէն, Օտեան Գրիգոր էֆ. Հայերէն, հեռազրատանց պաշտօնատան առաջին քարտուղարն Սերոս

Էֆ. և թղթատրութեանց երկրորդ տնօրէնն վիթալիս էֆ. Գրանսերէն լեզուաւ:

Ներսէս եպիսկոպոսի, Օտեանի, Սերմիշեանի, թ. Գալուստեանի դամբանական ճառըն կ'արժեն յիշատակել աստ:

Գամբանական Ներսէս եպիսկոպոսի թ. 1.

» Օտեան Գրիգոր էֆ. փ » 2.

» Սերմիշեան էֆ. փ » 3.

» Թարութիւն Գալուստեանի » 4.

* *

Տեղական՝ հայ թէ՛ օտարազգի մամուկն կենսազրական յօդուածներ, զրուատալից ըրունիկներ, և զրութիւններ հրատարակեց. յիշատակեմք միայն մի քանի օտար թերթերու գրածներն :

Էլեանթ Հերալտ կ'ըսէր «Այս տարաժամ մահն իիստ ցաւալի է, և վստահ եմք որ պաշտօնական ակտամբներուն՝ ինչպէս նաեւ հայ հաստրակութեան մէջ՝ երկար ժամանակ յարգանքը և երախտազիտութեամբ պիտի յիշուի Ազաթուն էֆ. փ անոնը: Խոստովանիմք որ՝ զժուարին է յաջորդ մը գտնալ այս պիսի պատօննի մը, և յուսամք՝ որ կառավարութիւնն ամէն ջանց պիտի ընէ արժանաւոր յաջորդ մոռնենաւոր այն կարեւոր պաշտօններուն՝ զոր կը վարէր այս փորձեալ և զղութեամբ և արտաքյոյ կարգի տաղանդի աէր մարդը»:

Լա թիշրէի կը գրէր. «Այս կորուստն ընդհանուր ցաւ պիտի պատճառէ: Կառավարութիւնն Ազաթուն էֆ. փ յաջորդ մը կրնայ գտնել, բայց տեղը բռնող մը գտնելու գոււրութիւն պիտի քաշէ: Քրիստոնեաներն պիտի ցաւին թիրեւս, որ կառավարութեան պաշտօնութեանց մէջ իրենց ընդունութիւն սկսելու համար՝ Ազաթուն էֆ. փ պէս ատաղանգաւոր և մանաւանդ պատուաւոր ընտրելի մը չպիտի կրնան ներկայացնել: Այս մահն՝ այդպիսի վայրկեանի մը մէջ զրեթէ հասարակային աղէտ մ'է: Ասկէ լաւագոյն դամբանական չի կրնար ըլլալ»:

Երկար կը լիսի հայ թերթերու մէջ եղած դրուատիքներն յիշատակել աստ՝ յորս նշանաւոր է մայիս 15ին Մասկոսի մէջ տես-

նուած Պարոյր ստորագրութեամբ ըրոնիկն: Կ'արծէ սախայն ընդորինակել աստ թ. թերթեան և է. Ցէմբրճիպաշեան էֆէնտիներու Մասկոսի մէջ հրատարակած տաղաչափեալ ողբերն. և Գ. Վ. ստորագրութեամբ տաճակարար տաճակարար տաճակարար առաջնորդու ստորագրական երգի նիւթուն եղաւ:

Ողբ թերզեան էֆ. փ թ. 5.

Ողբ է. Տեմբրճիպաշեան էֆ. փ » 6.

Տէստան¹ » 7.

* *

Գրիգոր Աղարոնի գրական աշխատասիրութիւններն. — Աղոնն պատեհհութիւնն ունեցանց թուել իւր աշխատասիրութեանց մի մասն, որպէս:

ա. Կրիշնոնի վարժարանի՝ իրը ցըջանաւարտ պատրաստած երկրագործական կաբեւոր աշխատասիրութիւնն՝ որ գեր կը մնայ:

բ. Այ մամայի երկրագործական վարժարանի համար վատրաստած երկրագործական զաւընթացն, որոյ նիւթուն ցանկն միայն մնացած է:

գ. Թիւբէնի ցուցահանդէսին տեղեկադիրն, որ ամսող կայ:

դ. Երկրագործական տնտեսագիտութիւնն վերնազիր երեք յօդուածներու ձեռագրերն միայն մեր ձեռքն անցան, 1853ին զրուած հաւանականնարար, սոցա հրատարակեալ են Journal du Constantinopleի մէջ:

ե. Գուսպաղլը տէրէի ազարակին մէջ մի երկրագործական վարժարան հաստատելու մասին՝ իւր պատրաստած ծրագիրն եւս ամբողջ կայ:

զ. կ. Պոլսոյ 1863ի ցուցահանդէսին համար իւր աշխատութեանց մի մասն կայ միայն: — Յաւելումը այս յիշատակեաններուն վրայ:

ի. Մեծ ծագրքոս Ալի փաշայի առաջարկին վրայ Ազաթուն էֆ. պատրաստած

1. Այս երեք՝ հնչպէս նաեւ վերոյիշեալ չորս ճառերը զանց կ'ընեմք հոս, տեղւոյն սղութեան համար, զորս նիւթերցողն առանձին հրատարակեալ տեսքին մէջ կրնայ գտնել:

է մի տեղեկադիր՝ տաճկաստանի երկրագործութեան նկատմամբ, յորում երկրագործութեան վիճակն պարզելով՝ նորա բարձաւաճան նպաստելու համար առաջարկիներ կ'ընէ: Աշխատութեանս զինաոր բաժանումներն են:

1. Les voies de communication.
2. La législation rurale.
3. L'enseignement agricole.
4. La réforme de l'impôt.
5. Crédit foncier.
6. Les institutions publiques pour encourager l'agriculture et en répondre les meilleurs procédés.
7. La colonisation agricole.

8. Օսմանեան կայութեան մէջ հոգային վարկ հաստատելու մասին մի աշխատափութեան (անթուական):

9. Կրճիկեանի շերամատածովեան գործին ալ աշխատակցած է, որպէս վկայէ Կրճիկեան էֆ. Նոյն իսկ այդ գործին մէջ:

Ճ. Աղաթօն էֆ. ի զուուի գործոցն է Թուրքիոյ քաղաքական և երկրագործական անտեսագիտութեան մասին զրած երկն՝ որպէս մասին իրեն հետ թղթակցող անտեսագէտներունամակաց մէջ՝ զրուատիք ու քաղալիք կը տեսնամբ. և որք անշոշաւ իւր գործերէն, հանճարէն և անտեսագիտական յօդուածներէն կոսկած էին իւր պատրաստած գործի կարեւորութիւնն: Հարկ կը համարիմ այս գործի մասին վիլիօմ անտեսագիտին 1866 հոկտ. 17 թուականաւ Փարիզն իրեն ուղած մի նամակի հետեւեալ հաստածն յիշատակել աստ. «Ecrivez-vous votre livre? je ne saurais trop vous y encourager, car je considère le succès comme assuré. Il faudra l'imprimer en français à Paris, en même temps que en turc et en arménien à Constantinople, je suis toujours à vos ordres pour corriger les épreuves et faire des articles afin que vous obteniez une grande publicité en France, en Belgique et en Angleterre sans qu'il vous en coûte un sous...». իւր ընտանիաց անդամներն կը վկային՝ թէ վերջին

անդամ՝ Փարիզ երթալուն այդ գործն կազմուած էնթեր տարածութեան տարաւ, անդ տպագրել տալու համար. սակայն չգիտեմք թէ ի՞նչ եղած է:

* * *

Աղդային կեանց. — Աղաթօն էֆ. իւր վեհապետին ու երկրին ծառայելով հանգելու մոցած չէր իւր ազգն՝ որպէս երեխն բարձրաստիճան պաշտոնեայներ, չու կը ճանաւ չէր մարզու մը առ իւր ազգն ունեցած պարտին, և ըստ այնմ կը ծառայէր շարունակ. «Քանից մեր ազգային քաղաքական ժողովոյն անդամ, և երկու անդամ ընդհանուր ժողովոյն երեսփիան ընտրուեցաւ, Խերսէսեան վարմարանի վեհանձն պաշտուածն, Խասպիլի թաղական խորհրդին ատենապետն, Թաղին բարերար և Երևան Շահնաղաքարեան վարժարանի հաստատուելուն վիճաւոր պատճառն էր»: Այս վերջին նախադասութիւնն բացատրութեան պէտք ունի:

Ըստ Շահնաղաք Կարապետ անմահ և ազգասէր վարզապետի 1865ի կտակին՝ իւր թողուցած 4000 անդղիական ոսկին իւր տոկոսով 4000 ոսկւոյ հասնելուն՝ կիլիկոյ մէջ 40 աշակերտաց համար ծառանշաբարաց վարժարան մը պիտի հաստատուէր: Նույսար փաշայ նուիրեց 3000 ոսկի, որպէսզի վարժարանն անմիջապէս բացուի, ապա Աղաթօն էֆ. ի առաջարկին վայ որոշուեցաւ կ. Պոլսոյ մէջ բանալ այդ վարժարանն, և ըստ կտակի 10 որդեգրեր առնուլ կիլիկիայէն. Վարժարանն ունեցաւ ապա և թշակաւոր աշակերտներ՝ տարեկան 40 ոսկի վճարով: Այս վարժարանի վերին հակողութիւնն Աղաթօն էֆ. ի ներսէս Եպիսկոպոսի յանձնուեցաւ:

Աղաթօն էֆ. եղած է մին հիմագրաց Բարեգործական համազգային բարենպատակ ընկերութեան Հայոց», հաստատեալ 1869 հոկտ. 30ին, որ նպաստակ ունէր «Աղդին որք անտեր և քանուոր տղաքը՝ երկրագործութեան ու արուեստից զրադացնելու միջներն ի գործ գնել»: Իրենց առաջին գործն պիտի ըլլար ընդպարձակ հոգեր գնել կիլիկիոյ կողմն, և անդ հաստատել մի երկրագործական վարժարան և տիպար ագարական վարժարան կ. Պոլսոյ:

Այս ընկերութեան անդամոց տարեկան բաժինն մէկ Ծամ. ոսկի Էր:

Աղաթօն էք. այս ընկերութեան ատենացին էր, իբէն ընկեր ունենալով Գրիգոր Օտեան՝ փոխ ատենապետ, Պէջիկթաշլեան Մկրտչի Առենապահիր, Եռուուժեան Տիգրան՝ փոփ ատենադպիր:

Այս ընկերութիւնն 1868ին 2300 սոկի ունէր, իւր հիմնազրի մակուտանէ վերջ, ընկերութիւնն կորանցոց իւր փայն, և շարունակուեցաւ կիսամեռ, մեղ ծանօթ է մինչ 1872ի մայիս 20, յարժամ 3355 սոկի ունէր, ի՞նչ եղաւ ընկերութիւնն, բնէ, եղան դրամներն:

ԸՆՏԱՆԵԱՑ ԲՈՐՅԱԿԱՄ ՄՅ

ԱՐԵՎԵՆԻ ԱՐԴՅՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ. ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Բառ Կորտամբերի (ծնաւ է Տուլով. 1805-1881), աշխարհագործեան գիտութիւնն ամենէն առաջ սկսած է Եղիպատոսի մէջ : Նոյն երկիր թագաւորն Անսունու աշխարհացոյ տափակներ մնեն առուել էր, որոց վայր գծագրուած էնքն ճանապարհներ, երկիրներ և ծովեր, և այս տափակները կը

« ի քիմ էիմ վարանիմ պատուածք, իսկ մա ի ըլլիք անդ Քազում ի թէ հրաշագիրտ խմասութեամբ սղրտին գործէր. Եօրինեաց ամդէմ ի մմա գիրկիմ, գիրկիր և զգծով, Անրեակիմ ամսուաստ և զգուսիմ լուսապատրա, Սնդ որ պարփակ ամենայօ որոյիք իրիմբ են պասակեալ, Հզբոյսիտ և զբազմաստես ի զօրութիւնն որինիոք, Եւ ով զըրջե՞ն գոր և Սայլ եւս անուանեն յորջորջանօք, Եւ ցանգ ամդր շուրջ եկեա՞ դէս յորինս ակն ումի պիշ, Եւ միայս է ամենազրդ լոգարանացն Ովկիամու¹ » :

Հոմերոսի տիկեցբագրութեան մէջ աշխարհի սահմանքն բնականապէս լի են մթութեամբ։ Երկնից և Երկիր՝ սիներն – որոց պահապան է Ալլաս – չզիտցուիր թէ ի՞նչ հիման վերայ հաստատուած են։ առնիք կ'անհետանան Ծդիականի զեղինակէն վերջը եղող դրութեանց մէջ Հոմերոսի երեւակայած երկրութեանց երկու սամանց կը բաժին Եւսփինան Անոտոսն, Եցեան ծովի մէնիւ Երկրագանն, մին հիւսիսային, միւսն հարաւային, զորս և յետոյ Երոպա և Ասիա անդանեց Անարքիմանդր։ Երկիր րողորակին մէջտեղը զրաւեր էն անմաքն և կղզին Յունաստանի, որ գեռ այնքան ընդհանուր անոնք յանէր Տոմերոսի ժամանակի Բանաս

ծառայէին իրը ուղեցոյց ամեն ճանապարհորդաց և զօրաց : Եղիպատացիք ի վաղուց գետէս ունեին մազարաթեայ զաններու փայ ար- ձանագրութեան կալուուածուում մի , յորում կը բովանդակուէր իրենց երկրին մարտա- մասն նկարագրութիւնն . Նոյնպէս նաև Ե- րրայշեցիք յօրինեցին Քանանու երկրին աշ- խարհացոյց տախտակի երր հասան այս խոս- տացած երկրին : Առանցմէ զոյ աշխարհա- զոռութեան նախնական տարեքըն կը նշա- ռուին նաև Յունաց երկու ազգային բանա- ստեղծութեանց մէջ , այսինքն են իիհական և Ռիխսական : Յոյներն այնքան մեծ համարում- ունէին Հոմերոսի փայ , որ մինչեւ անգամա- տոր աշխարհագրուկան ամենամեծ սխալնե- րը և մոլոր գաղափարները կ'ընդունէին ի- րենց ճշմարիտ : Թէպէտեւ ստոյդ է , թէ Կայինն նաև անոր մէջ ինչ ինչ ճիշդ մասեր , զորս կը ջանապին սխալներէն զսել քանի մը գե- րագոյն ճանաբաններ , ինչպիսիք էին Հերոդո- տոս , Պոլիկրտոս , Եպրատառթենքն : Ընդ հարու- սակն , Ստրատոս ալ փորձեց արդի գակտե- րու հետ համաձայննեցնել Հոմերոսի սխա- կարծիքներ : Իիհականի ութուուաններորդ երգին մէջ նկարագրուած Աքլիէսի Վահունն շատ լաւ կը ներկայացնէ՝ այս ժամանակին տիեզերական գաղափարներու , որոնք սերե- կապակցութիւն ունին աշխարհագրութեան հետ : Դինեն հոս աշխատափի այդ կոտրը :

տանի կեղրոն հետեւաբար կ'ըլլար աշխարհ
կի կեղրոն : Ազա նաւարկութեան և աս-
տեղացնան թեան յառաջադիմութեամբ՝ աշ-
խարհագրութիւնն մաքրութիւն էր ասալ-
մութեներէն, մթութենէն և առասպեսանուն
զրոյցներէն, հետզհետէ աւելի եւս կատարե-
լազործուցաւ, այնպէս որ՝ այժմ մեծ տար-
բերութիւն կայ մեր ու Հոմերոսի և Հոնո աշ-
խարհագրութեան վրայ ունեցած զաղագա-
րաց մեջ :

4. Թրղթ. Հ. Ա. Բաղրամովներ. տպ. ի Վենետիկ 1893. Էջ 340: